

ROSKILDE STIFT - MARTS 2025

PALLADIUS

En særudgivelse til Stiftsdagen 2025

ANNE-GRETHE BJARUP RIIS | RUNE KLAN | HENRIK BUNDEGAARD NIELSEN
PERFORMANCEGRUPPEN BEVÆGENDE STEMME | HAGESTED ENSEMBLET

Velkommen til dette nummer af *Palladius*, som er en særudgivelse til Stiftsdagen 2025

Tekst: Ulla Thorbjørn Hansen, biskop over Roskilde Stift

rets Stiftsdag har til formål at sætte ord på troens betydning i vores levede liv: Hvordan taler vi om folkekirken og troen? Hvordan skaber vi et kirkeliv, der er relevant lokalt? Hvordan kan vi tale i et sprog, der forstås, og som indgår i samtaler, temaer og debatter, der vækker genklang i endnu flere menneskers liv?

Tænk engang – i 2024 blev der valgt 1.549 medlemmer (og flere følger ved udfyldningsvalget her i

marts) til vores 214 menighedsråd over hele stiftet. Stiftsdagen, men også dette magasin, er tænkt som en varm velkomst til dem alle og kan forhåbentlig inspirere til at forfølge visionen om at være *Kirke i vor tid – Sjælesorgens kirke*.

For en stærk retning for det lokale kirkeliv bidrager til en samtale om, hvordan troen på Kristus bringer mening til vores liv. Og samtalen danner et solidt værn mod den råhed, der ellers kan true sammenholdet blandt os – og dermed gøre os alle, børn, unge og voksne, bekymrede for fremtiden.

Vi håber derfor, at I rent fysisk vil dele magasinet og dagens inspiration med dem, der ikke var med i dag – menighedsråds-medlemmer (præster og valgte medlemmer) samt kirkens ansatte, nye såvel som erfarne – så budskabet kan brede sig som ringe i vandet.

For vi ved jo godt, at ikke alle kan deltage i Stiftsdagen. Men med dette magasin håber vi, at endnu flere føler sig inddraget – både i fejringen af alle os, der hver dag lægger kræfter og hjerte i vores kirker, men også i vores fælles arbejde med at holde samtalen om tro og kirkeliv i gang.

På Stiftsdagen og i magasinet her kan du læse, hvordan **skuespiller og instruktør Anne-Grethe Bjarup Riis – samt ny vært på podcasten *Hvad ville Jesus have sagt*** – mener, vi taler om tro og folkekirken i Danmark, og hvordan vi inviterer flere ind i samtalen.

Også **Henrik Bundgaard Nielsen, generalsekretær i Kirkefondet**, deler konkrete og brugbare råd om, hvordan vi – både centralt og lokalt – kan blive endnu bedre til at sætte en tydelig retning for vores arbejde og kommunikere folkekirkens mange muligheder og tilbud.

Ulla Thorbjørn Hansen. Foto: Søren Lagoni

Stiftsdagen byder desuden på musikalske og kunstneriske oplevelser med **Hagedsted Ensemblet** og den unge performancegruppe **Bevægende Stemmer** – dem kan du også møde her i magasinet.

Og så er Stiftsdagen jo en fejring af alt det gode, der sker i hvert eneste sogn, pastorat, provsti og på stiftsniveau. Derfor tager vi på Stiftsdagen på **en video**–

rundtur i provstierne, hvor vi får et inspirerende kig ind i det lokale kirkeliv.

Og årets **Palladius-pris** vil blive uddelt til nogle af dem, der med engagement og dedikation har beriget kirkelivet i stiftet. Hvis du vil vide, hvem der vandt, så besøg stiftets hjemmeside – eller spørg din kollega, der var med på Stiftsdagen.

Jeg håber, at I, der deltager på Stiftsdagen, og jer, der læser om dagen i dette magasin, bliver inspireret til at fortsætte arbejdet for *Kirke i vor tid – Sjælesorgens kirke*. Den skal vokse sig endnu stærkere og fortsætte med at sprede livsmod og handlekraft – fra Sjællands Odde i nordvest til Fanefjord på Møn i sydøst.

Rigtig god Stiftsdag – og rigtig god læselyst!

Anne-Grethe Bjarup Riis. Foto: Isak Hoffmeyer

EN SAMTALE OM TRO

En ny undersøgelse viser, at 64 % af danskerne mener, at folkekirken er vigtig for samfundet. Men på trods af dette er religion stadig et emne, som mange har berøringsangst overfor. På Stiftsdagen mødes skuespiller, forfatter og radiovært **Anne-Grethe Bjarup Riis** samt tryllekunstner, komiker og teologistuderende **Rune Klan** til en anderledes samtale om tro, om folkekirken og om, hvordan vi får gang i samtalen.

Tekst: Søren Lagoni

“Det var allerede tilbage i folkeskolen, at jeg begyndte at tænke over, at troen måske kunne hjælpe mig med nogle ting,” begynder Anne-Grethe Bjarup Riis over telefonforbindelsen en af årets sidste vinterdage.

Hun har sagt ja til en snak om, hvad tro betyder for hende, og hvorfor hun tror, at religion stadig er en rød klud for mange. Hendes samtalepartner på Stiftsdagen, Rune Klan, er desværre blevet forhindret i at deltage i interviewet, da premieren på hans oneman-show *Idiot* står for døren.

Mange vil genkende Anne-Grethe Bjarup Riis, når de ser hende. Hun er et kendt ansigt fra tv-serier som *Hotellet* og *Anna Pihl* og fra *Vild med dans*. Hun er desuden en anerkendt instruktør af filmene om *Hvidstengruppen* og har en række bøger på sit CV. Nu tilføjer hun også radiovært til listen, da hun for nylig sprang ud som bestyrer af programmet *Hvad ville Jesus have sagt* på DR.

Hvad mange måske ikke ved, er, at troen har været en følgesvend hele hendes liv.

“Det var allerede tilbage i folkeskolen, at jeg begyndte at tænke

Rune Klan. Foto: Mikkel Tjellesen

over, at tro måske kunne hjælpe mig med nogle ting. Jeg ved egentlig ikke, hvorfor jeg havde det sådan, for det var hverken præsten, der inspirerede mig, eller mine forældre, der tog mig med i kirke. Det var heller ikke noget, jeg skulle tale højt om, for så ville der blive kigget skævt til mig. Du ville blive stemplet som en af de hellige – hvilket jo også dengang var et skældsord. Så det var med at gemme korset under trøjen”.

“Men det hang på en eller anden underlig måde ved, og det er nok

Anne-Grethe Bjarup Riis. Foto: Isak Hoffmeyer

“

Det betød alt, at der var et samtalerum med højere til loftet og plads til de store spørgsmål i livet.

Anne-Grethe Bjarup Riis

først som voksen, at jeg kan se tilbage på min barndom og indse, at den ikke ligefrem var rosenrød. Måske var det derfor, at jeg havde brug for en tro,” fortæller Anne-Grethe Bjarup Riis.

I hendes forfatterskab og de film, hun har instrueret, har troen været et vigtigt greb for hende til at få karaktererne til at leve.

“Det er ikke sikkert, du kan se det i *Hvidstengruppen*, men i mit arbejde med den har jeg arbejdet meget med, hvad vi som mennesker kan tro på i de umulige situationer. Min roman *I Guds Rige* handler til gengæld om den tid, hvor min tro virkelig trådte frem for mig og hjalp mig, da min søn Gilbert var dødelig syg af kræft.”

“Og i dag beder jeg faktisk til Gud hver aften,” fortæller hun.

“Kald det mirakler, eller blot at store, smukke ting kan ske”

De fleste af os har sikkert bekendte i vores omgangskreds, der enten bliver fjerne i blikket eller kigger væk, når samtalen falder på tro, religion eller folkekirken – eller som omvendt bliver meget kritiske og kræver svar på, hvad de får for kirkeskatten. Dem kender Anne-Grethe Bjarup Riis også.

“Kristian Leth skriver jo i sin bog, at uanset om vi vil det eller ej, så er vi jo rundet af kristendommen. Selv hvis du er ateist, melder du dig jo ud af noget. Du bliver noget andet, fordi du bliver i opposition til kristendommen. Så på den måde fylder kristendommen jo en del, selv for ateister,” filosoferer hun.

“Men jeg har da også et par veninder, som ikke rigtig kan sætte sig ind i, hvad det er, som jeg skal rende rundt og lave med

Gud og Jesus. I stedet for at være nysgerrige på det, glider de af og vil hellere tale om noget andet,” fortæller Anne-Grethe Bjarup Riis, der i starten af året begyndte som vært på radioprogrammet *Hvad ville Jesus have sagt?*

“Jeg tror, det for mange opleves som pinligt, hvis man tror på det der hokus-pokus. For vi har jo styr på vores eget liv, og der er ikke nogen, der skal bestemme, at jeg skal tro på, at der findes noget, jeg ikke forstår. Og ja, ja – så siger du, at der er et liv efter døden, og at Jesus gik på vandet – men gjorde han nu også lige det?”

“Jeg tror, at det kan blive for overvældende eller for fantastisk til at tro på for mange mennesker. De føler måske, at de skal tro på, at Gud nærmest sidder deroppe i himlen rent fysisk. Og det er jo lidt svært at tro på – det kan jeg godt forstå. Men allerede der føler jeg, at samtalen er kørt helt skævt.”

“For tro handler jo ikke om det konkrete. Det er netop noget med at overgive sig til et fællesskab

og til en tro på det gode i mennesket. Vi mennesker har brug for at tro på, at ting kan ændre sig. Så i stedet for at kalde det for mirakler, skal vi måske heller kalde det, at store og smukke ting kan ske”, siger hun.

En øjenåbner

Det, der virkelig ændrede Anne-Grethe Bjarup Riis' tro, indtraf i 2015, hvor hendes på det tidspunkt otteårige søn Gilbert fik konstateret kræft. Hun oplevede, at hendes venner og familie trak sig væk fra dem, og at de stod alene med den ubegribelige smerte og frygt for, hvad der ville ske.

Men et godt råd fra en veninde førte til, at hun fandt tilbage til den følelse, hun havde som barn – at troen måske kunne hjælpe hende.

“Altså, det var en kæmpe øjenåbner for mig, da en veninde fortalte mig, at jeg kunne komme ned til præsten på Rigshospitalet. Jeg vidste godt, at der var et kirkerum, men jeg tænkte, det var for dem, der ville gå i kirke. Jeg vidste ikke, at man kunne have en én-til-én-samtale. Jeg var jo i en kæmpe krise, der drejede sig om liv og død for min søn, og det betød alt, at der var et samtalerum med højere til loftet og plads til de store spørgsmål i livet.”

Og det er måske netop det sjælesørgeriske element, som folkekirken skal blive endnu bedre

til at fortælle om, mener Anne-Grethe Bjarup Riis.

“Du kan bede om en samtale hos en præst, hvis du har det skidt. Det er jo på en eller anden måde et ekstremt konkret og menneskeligt behov, man får dækket der. Og hvis du lytter efter i samtalen, kan du rent faktisk få noget med hjem derfra. Det er på et andet plan end, hvis du taler med en psykolog.”

Og her kommer hun tilbage til en pointe, hun har nævnt flere gange i vores samtale, nemlig at vi måske skal blive endnu bedre til at kommunikere, at for mange bliver troen først tydelig eller viser sin relevans, når livet byder på kriser eller svære perioder.

“Jeg mener ikke, at vores samtale om tro og religion mangler fyrværkeri, eller at der skal komme en trolde op af en æske. Vi skal ikke pakke det ind i glitter og gavebånd. Jeg tror, at vi skal være bedre til blot at starte samtalen et andet sted – et sted, hvor man taler om, hvad man kan få igennem troen. Noget, man ikke får mange steder i dag: nemlig en ro til fordybelse, hjælp til at finde ud af livet og et fællesskab, som altid vil være der for dig”, fortæller Anne-Grethe Bjarup Riis. Hun tager en pause, som tænker hun over det hun har sagt.

“Det er det, vi skal fortælle folk. Det er måske der, at samtalen skal begynde”.

Vi skal skabe kirke sammen med lokalsamfundet

Kirkefondet hjælper hvert år op mod 50 menighedsråd med at sætte en retning for kirkens arbejde. Ifølge generalsekretær Henrik Bundgaard Nielsen er det vigtigt for menighedsrådet både at drøfte, hvad det vil sige at være kirke – men især også at række ud og lytte til sit lokalområde. Et tæt samarbejde med lokalsamfundet er en god vej til at få kirkelivet til at trives

Tekst: Søren Lagoni
Illustrationer: Sara Itkin

Henrik Bundgaard Nielsen

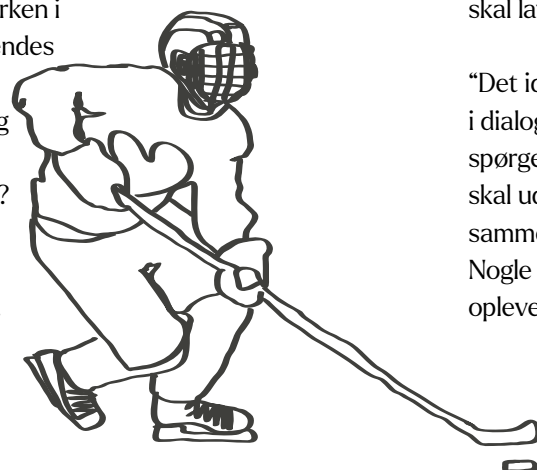
“Konsekvensen af ikke at sætte en retning for menighedsrådets arbejde er både, at rådene risikerer ikke at leve op til kravene i menighedsrådsloven, men især også, at al tiden går med endeløse samtaler om, hvad de skal beslutte fra opgave til opgave. Det kan resultere i, at medlemmerne af rådet giver op,

de ansatte får dårligt arbejdsmiljø, og kirkegængerne bliver væk,” fortæller generalsekretær i Kirkefondet, Henrik Bundgaard Nielsen.

I 2024 hjalp Kirkefondet op mod 50 menighedsråd med at sætte en retning for, hvad de ville arbejde med i de kommende fire år. Noget af det første, han beder menighedsrådene om, når han hjælper dem, er at sætte sig ned

sammen med de ansatte og tage en grundig samtale.

“De skal spørge sig selv hver især, hvad de ønsker, at kirken i deres lokalområde skal kendes på. Hvor er vores fokus? Hvor står vi hver især? Og hvad skal være det fælles grundlag for kirkens virke? Det mener jeg er en af de vigtigste drøftelser for et menighedsråd,” siger han.

Lær sognet at kende – og find målgruppen

“Derefter skal de bygge ovenpå,” fortsætter Henrik Bundgaard Nielsen. “Hvordan ser deres sogn ud? De kan få en større viden gennem tal og rapporter om, hvem der bor i sognet. Hvad kendetegner dem? Hvad går de op i? Hvilke udfordringer har de? På den måde finder man ud af, hvem deres målgrupper er,” forklarer han.

Når først målgrupperne er identificeret, kan menighedsrådet beslutte, hvilke grupper de vil satse særligt på i den kommende periode. Men det er ifølge generalsekretæren ikke nok, at menighedsrådet bare sætter sig ned og bliver enige om, hvem der bor i sognet, og hvilke tilbud kirken skal lave.

“Det ideelle er, at de går ud og går i dialog med forskellige grupper og spørger: Hvad er det, I ønsker? Vi skal ud af kirkerne og skabe kirke sammen med lokalsamfundet. Nogle af dem, der har gjort det, oplever en stor imødekommenhed,

fordi folk siger: ‘Hold da op, vil kirken gerne høre på mig?’” fortæller Henrik Bundgaard Nielsen.

Han nævner et konkret eksempel fra Himmelev Sogn. Da menighedsrådet skulle i gang med at bruge den nye Trekroner Kirke, tog de ud i lokalområdet og lavede det, de kaldte lytterunder. Her spurgte de folk direkte: ‘Hvad kunne I tænke jer, at den nye kirke skal fokusere på?’.

Denne tilgang skabte ifølge Henrik Bundgaard Nielsen stor opbakning i lokalsamfundet, og i dag står Trekroner Kirke stærkt som en integreret del af det lokale.

Fra institution til fællesskab

“Når vi gerne vil lave kirke sammen med mennesker, skal vores budskab ikke være, at vi blot er en institution med tilbud, man kan benytte. Vores budskab skal være, at vi inviterer mennesker ind i et fællesskab. Helt konkret betyder det, at man skal bruge hverdagsprog og

undgå kirkefagligt sprog, når vi kommunikerer,” pointerer han.

“Når vi laver opslag på sociale medier om, hvad der sker i kirken, så gør det personligt. Få folk fra sognet – f.eks. købmanden eller skolelederen – til at fortælle, hvad kirken betyder for dem, og hvad de med glæde deltager i. Det sender et signal om, at vi inviterer folk indenfor, og at vi er en naturlig del af det lokale,” siger han.

Det handler om at bygge bro, slår generalsekretær i Kirkefondet, Henrik Bundgaard Nielsen, fast. Derfor er det vigtigt, at kirkens årshjul spiller sammen med det lokale årshjul, og at kirken tør tage fat i samtidens temaer og udfordringer. Det er gennem dette arbejde, at kirken forbliver relevant for den brede befolkning, mener han.

“I vores tid tales der meget om samskabelse. Jeg er sikker på, at hvis kirkerne rækker ud til det omgivende samfund, så vil de opleve, at mange gerne vil arbejde sammen med folkekirken,” afslutter han.

KIRKEFONDET er en folkekirkelig organisation, som har til formål at skabe liv og vækst i folkekirkens menigheder. Det gør den blandt andet ved at tilbyde konsulentbistand til udviklings- og forandringsprocesser i sogne, provstier og på stiftsniveau. Læs mere på kirkefondet.dk

Stiftet rundt

Der sker en masse spændende hver eneste dag i Roskilde Stift. Tag med på en rundtur til 12 eksempler på det gode kirkeliv

Tekst: Søren Lagoni. Illustrationer: Emma Sivell

Odsherred Provsti: Kirkegårdsvandring

Nykøbing Sjællands kirkegårdsvandring er særdeles populære. De tager ca. 90 minutter, og målet er at få deltagerne til tidligere i livet at forholde sig til deres egen begravelse.

Holbæk Provsti: Korsang i Jyderup Fængsel

I Jyderup Fængsel synger kvindelige indsatte i kor med kvinder fra lokalområdet. Håbet er, at sunde relationer kan reducere risikoen for, at de falder tilbage i kriminalitet efter deres løsladelse.

Lejre Provsti: Økologisk kirkefestival

Hver sommer afholdes festivalen *Under Åben Himmel* på en mark nord for Sæby Kirke. Det er en økologisk kirkefestival med masser af aktiviteter og stor lokal opbakning.

Roskilde Domprovsti: Lægen og præsten

Læger oplever ofte patienter, der ikke lider af fysiske sygdomme eller har behov for psykolog-hjælp, men som alligevel har 'ondt i livet' på grund af livsforandringer eller kriser. I et nyt samarbejde i Roskilde kan de nu henvise patienten til en præst.

Greve-Solrød Provsti: Sorggrupper

I Solrød Strandkirke er der hver anden tirsdag mulighed for at deltage i en sorggruppe. Her kan man dele sine tanker med andre og få sat ord på sorgen over at have mistet en nærtstående.

Køge Provsti: Musikalsk ERFA-gruppe

Et par gange om året mødes provstiets organister og kirkesangere i et fagligt og stærkt fællesskab for at diskutere praktiske emner som repertoire, musikønsker fra kirkegængere og lønforhold.

Tryggevalde Provsti: Demensvenligt provsti

I Tryggevalde Provsti arbejder de ihærdigt på at blive demensvenligt i 2025. Udover tilbud målrettet demensramte og deres pårørende handler det også om at klæde kirkernes frivillige og personale på, så de kan hjælpe mennesker med demens, der bruger kirkerne.

Steges-Vordingborg Provsti: Grøn omstilling

Jungshoved Menighedsråd har gennem otte år arbejdet på at omdanne kirkens jorder til natur-områder. I efteråret blev de første vilde planter og blomster sået på det 11 hektar store område.

Kalundborg Provsti: Nyt menighedsråd

Sidste år fik Røsnæs et nyt menighedsråd – faktisk et helt nyt. Ingen af medlemmerne, der er i alderen 25-59 år, har før været en del af et menighedsråd. Opgaverne er mange – blandt andet skal der ansættes en ny præst.

Ringsted Provsti: Konfirmandundervisning

I Jystrup og Valsøllille bruges den lokale historie som ramme for konfirmandernes undervisning om kirkelige overgangsritualer. Der samarbejdes med den lokalhistoriske forening, og konfirmanderne laver afsluttende en udstilling.

Slagelse Provsti: Diakoniens dag

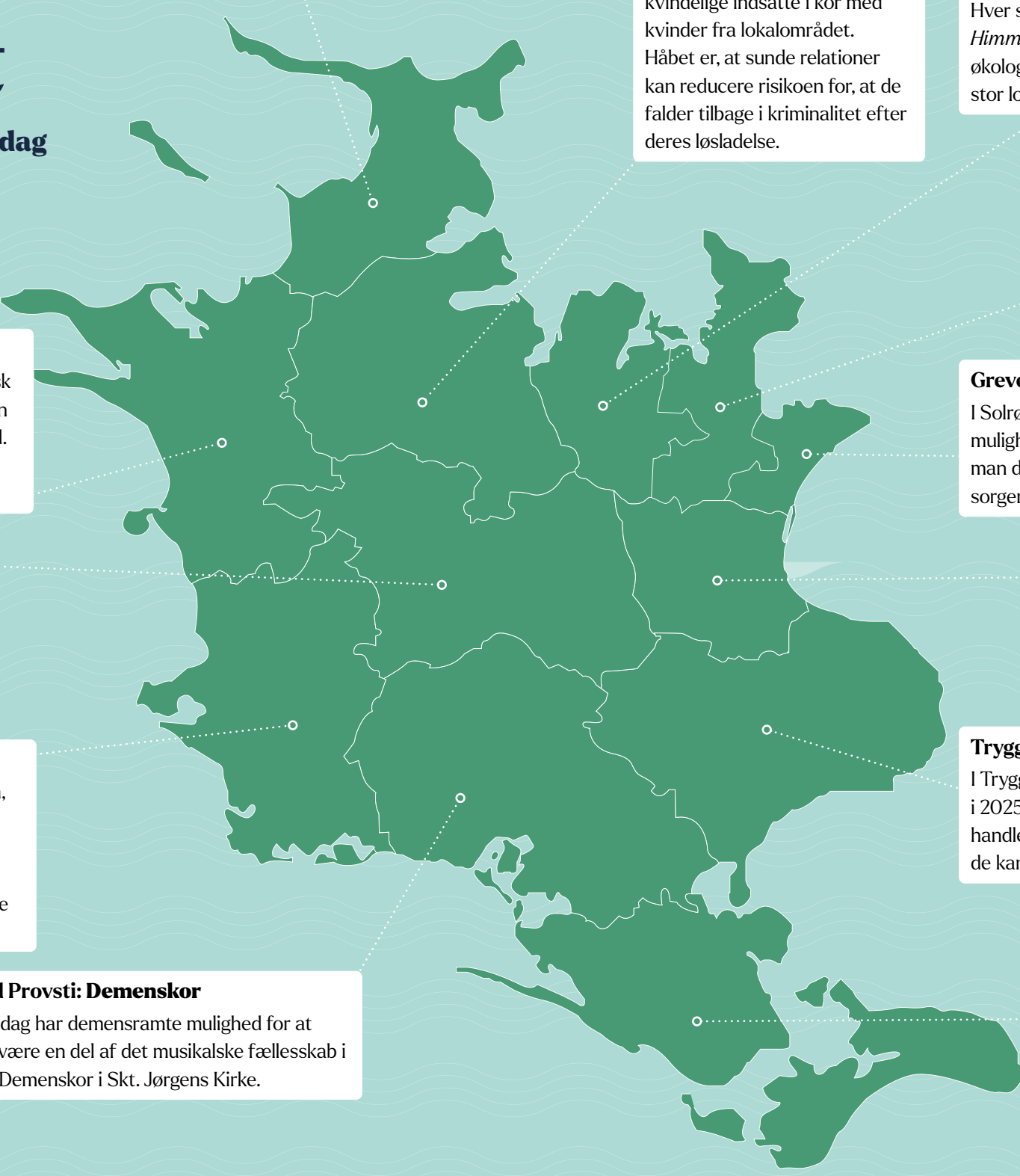
I august samledes repræsentanter fra folkekirken, kommunen og frivillige organisationer under overskriften *Fælles om det sociale ansvar*. Målet var at skabe bedre rammer for samarbejde og vidensdeling på tværs af det sociale og diakoniske område.

Næstved Provsti: Demenskor

Hver mandag har demensramte mulighed for at synge og være en del af det musikalske fællesskab i Næstved Demenskor i Skt. Jørgens Kirke.

Se eller gense de tolv videoer her roskildestift.dk

Unge stemmer om tro og sjælesorg

Der er en særlig oplevelse i vente på Stiftsdagen, når *Bevægende Stemmer* – en gruppe børn og unge fra Frederiksberg Musik- og Kulturskole – indtager scenen. Gennem bevægelser, instrumenter og sang vil de åbne en sanselig samtale om temaer som tro, ånd og *Sjælesorgens kirke*, alt sammen set fra deres eget perspektiv

Tekst: Søren Lagoni Foto: Dan Møller

Bag gruppen står facilitator Anna Barbara Bohm, der understreger, at børnene selv er de drivende kræfter bag den kunstneriske oplevelse:

“Min rolle er at facilitere de øvelser, hvor de unge improviserer over de temaer, vi sammen udvælger. Denne gang henter vi blandt andet inspiration fra jeres strategi *Kirke i vor tid – Sjælesorgens kirke*, men det kommer helt sikkert også til at handle om identitetskriser, selvværd, tvivl og meget andet. Jeg ved faktisk ikke helt, hvor vi ender, før vi står på scenen. De unge bestemmer, og det er netop det, der gør det så spændende.”

Selvom performancegruppen kun har et par år på bagen, har de allerede været vidt omkring: Fra Edisonscenen på Betty Nansen Teatret til Kulturlivets Topmøde i Skuespilhuset. Her har de formået at engagere og imponere publikum med deres unikke form for performance.

“Jeg håber, at publikum på Stiftsdagen får en stor oplevelse og indblik i, hvordan de unge ser på nogle af de emner, vi måske ikke plejer at høre dem tale højt om. Det er en anderledes måde at samtale om tro på, men også virkelig interessant – for vi får et kig ind i den fremtid, de unge bærer med sig,” fortæller Anna Barbara Bohm.

Fra tomt orgel til levende ensemble

Igen i år er vi så heldige, at Hagedsted Ensemblet laver soundtracket til vores Stiftsdag

Tekst: Søren Lagoni

Nogle af jer kender helt sikkert historien bag den musikalske kvartet – men til alle os andre kommer den her:

Hvad gør man, når kirken står uden organist – og det endda midt i 500-året for reformationen? I Hagedsted Kirke blev det ikke et problem, men en mulighed.

I 2017 stod menighedsrådet over for en udfordring: ingen organist

til at ledsage gudstjenesterne. Men i stedet for at lade det sætte en stopper for musikken, valgte de at tænke nyt. Reformationens ånd, der netop handlede om at gentænke traditionerne, inspirerede menighedsrådet til at åbne kirkens døre for en mere folkelig musikstil.

Da sognepræsten greb bassen

Løsningen blev Hagedsted Ensemblet – en gruppe musikere, der kunne skabe stemning og fællesskab gennem nye musikalske toner. Tre musikere blev ansat til at stå for musikken ved højtider, kirkelige

handling og de månedlige aftengudstjenester: en guitarist, en fløjte- og saxofonist samt en slagtpøjsspiller. Og som prikken over i'et greb sognepræsten bassen og blev en del af holdet.

Det blev hurtigt tydeligt, at det ikke bare var en midlertidig løsning. Hagedsted Ensemblet tilførte kirkerummet en ny energi med sin blanding af folkelige toner og kirkelige traditioner.

Et friskt pust af musikalsk mangfoldighed

Repertoiret spænder bredt: fra irske folkemelodier og skandinaviske toner til både traditionelle og moderne danske salmer. Publikum kan derfor opleve alt fra stille og eftertænksomme stykker til mere livlige og samlende melodier.

Hagedsted Ensemblet spiller fast til de månedlige aftengudstjenester, men deltager også ivrigt ved andre begivenheder, når der er brug for deres særlige lyd.

Oplev musikken live

Hagedsted Ensemblet har givet menigheden et nyt musikalsk udtryk – et, der forbinder tradition med fornyelse. De har skabt en stemning, der byder alle velkommen, uanset om man kommer for musikken, fællesskabet eller eftertanken.

Og i dag på Stiftsdagen sætter Hagedsted Ensemblet igen tonen og skaber den særlige stemning, som de seneste år har været synonym med Stiftsdagen.

Musikerne bag tonerne: Lasse Jonsson på guitar, Torben Heegaard på fløjte og saxofon, Laurits Heegaard på slagtpøj og Mikkel Vale på bas. Foto: Privat.

“

KURS har givet søndagens tekster et helt nyt og langt mere nuanceret perspektiv... Jeg har aldrig tidligere forstået Paulus' store betydning for kristendommen.

Birte Ravn

“

Jeg glæder mig altid til, at historien, teksterne og aktuelle problemstillinger foldes ud i dialog med os lægfolk. Hver gang vender jeg hjem lidt klogere – og med appetit på mere!

Nanna Dreyer Stryhn

“

Hvis du er nysgerrig på den kristne tro og gerne vil fordybe dig, men ikke helt kan overskue teologistudiet, så er det her stedet!

Kristin Due Holmegaard

“

Jeg går altid opløftet og glad hjem efter en lørdag med KURS.

Bent Hyldegaard Pedersen

“

En fantastisk mulighed for at få testet din egen forståelse i trygge rammer – især hvis du ønsker at styrke din åndelige side.

Hans Henrik Pontoppidan

Foto: Carsten Mulhaes

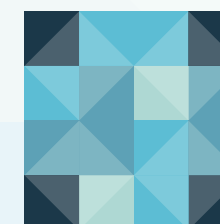
KURS er også noget for dig!

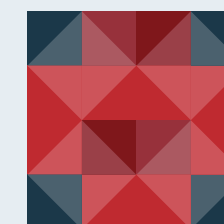
I efteråret lanceres et nyt initiativ under navnet **KURSSintro**. KURS-intro er et basisforløb for nye ansatte og menighedsrådsmedlemmer og fungerer som en quickguide til kirkens sprog og praksis. Forløbet giver indsigt i, hvad det vil sige at være kirke i Roskilde Stift, og hjælper deltagerne med at forstå, hvordan de forskellige personalegrupper og rådsmedlemmer arbejder for at være folkets kirke.

Nysgerrig?

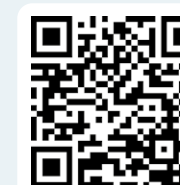
Uanset om du vil have en hurtig introduktion, en dyb samtale eller en grundig teologisk rejse, er KURS klar til at byde dig velkommen. Læs mere på roskildestift.dk

For de videbegærlige er **KURSSakademi** allerede i den nuværende sæson blevet en stor succes! Det udvides efter sommerferien, så der både bliver et fortsætterhold og *en ny mulighed* for at deltage i dét, der i andre stifter kaldes "teologi for voksne". Forløbet planlægges som et treårigt kursus med otte lørdage om året – og med mulighed for at tilmelde sig ét år ad gangen.

KURSSaloner er en slags eksistentiel café om aftenen med samtale og fælles refleksion over aktuelle spørgsmål, hver gang belyst af en dygtig tænker og formidler med bred appel.

På Stiftsdagen anerkender vi de ildsjæle og projekter, der har gjort en særlig forskel. Årets Palladius-priser uddeles til dem, der med engagement og dedikation har beriget kirkelivet i stiftet. Vinderen modtager, ud over Palladius-statuetten, også en anerkendelse på enten 10.000 kr. eller 5.000 kr.

Palladius-prisen blev stiftet i 2002 af daværende Roskilde Stiftsfond på foranledning af biskop Jan Lindhardt. Indtil 2022 var statuetten lavet i brændt ler og skabet af Bent Schmidt. Den nuværende statuette er lavet i blå glas, designet af Christine Bové og håndblæst på Holmegaard Værk.

Sæt kryds i kalenderen

Stiftsdag 2026

Lørdag den 21. marts

kl. 10.00–17.00

ROSKILDE STIFT

Udgiver:
Roskilde Stift,
Stændertorvet 3A,
4000 Roskilde
+45 4638 1920
www.roskildestift.dk

Ansv. redaktør Søren Lagoni
soml@km.dk | +45 3033 9941

Redaktion: Søren Lagoni

Korrektur: Lisbeth Grønberg

Layout & illustration: Itkin grafisk | itkin.dk

Tryk: StiboComplete

Papir: MultiOffset®

Oplag: 1.000

Forside: Collage med illustrationer af Emma Sivell

Abonnement, Roskilde Stift:
kmros@km.dk | +45 4638 1920

Palladius online: roskildestift.dk/palladius

SoMe: Følg os på Instagram, Facebook og LinkedIn

Magasinet Palladius udsendes på vegne af stiftet og biskoppen – og betales af Stiftsrådet

Titel: Palladius (Trykt udg.)
ISSN 2794-7068

Titel: Palladius (Online)
ISSN 2794-7076

